

[Jens Jensen.]

formel Bemyndigelse til at meddele Dispensation.

Jeg er af den Opfattelse, at det maa være tvivlsomt, om der foreligger Hjemmel til som Betingelse for Ydelse af Statslaan at stille Krav om, at Ydermure og Skillerum skal opføres efter Københavns Byggevedtægt. Forudsætningen for Loven om Statslaan maa dog vist være, at en Bygning, der er opført i Overensstemmelse med Stedets gældende Byggevedtægter, er berettiget til Statslaan.

Skal det omtalte Krav fastholdes i Fremtiden, vil det efter min Formening være paakrævet, at dette bliver fastslaaet ved et ministerielt Cirkulære, saa at alle, der har med Byggeri at gøre, kan blive klar over denne Bestemmelse.

Idet jeg altsaa gør den højtærede Minister opmærksom paa disse efter min Mening uheldige Forhold vedrørende Projekteringen af Bygninger, som jo forøger Byggeudgifterne, anmoder jeg Ministeren, som i saa høj Grad sætter ind for at fremme Byggeriet, om at drage Omsorg for, at disse uheldige Forhold paa en eller anden Maade ordnes tilfredsstillende.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Bouet: Det foreliggende Lovforslag, der giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til at give Laan og Tilskud til Byggeri i 8 Finansaar, maa hilses med Tilfredshed, thi ved en effektiv Udnyttelse af Loven, er Mulighed til Stede for at afhjælpe den katastrofale Bolignød, som findes i Øjeblikket, og som ikke alene rammer Familier med Børn, men ogsaa hindrer unge Mennesker, der gerne vil sætte Bo, i at faa en Lejlighed, saa at deres Tilværelse som gifte maa foregaa paa den Maade, at de bor hos deres Forældre eller hos Venner og bekendte. Den Sammenstuvning af Mennesker, som foregaa i Masser af Lejligheder, medfører ikke alene Ubehageligheder og Vanskeligheder for de paagældende, men har ogsaa en sundhedsmæssig og moralsk Side. Man kan derfor kun være tilfreds med, at der nu gøres et virkelig effektivt Forsøg paa at bøde paa disse Forhold.

Det store Spørgsmaal er imidlertid, hvorledes det vil gaa med Materialerne. I Øjeblikket er Situationen paa dette Omraade ikke alt for lys. Man har med Nød og næppe kunnet skaffe Materiale til det Byggeri, som paa nuværende Tidspunkt er

færdigprojekteret, og der er endda visse Omraader, hvor det endnu ikke er lykkedes at skaffe alt til Husets Fuldendelse. Man maa haabe, det vil lykkes for Regeringen at skaffe det fornødne frem, saa at Lovens Muligheder ikke gøres illusoriske grundet paa Materiale mangelen.

Den højtærede Minister nævnte — det staar ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget —, at Sagen ogsaa har en beskæftigelsesmæssig Side, men jeg er nu ikke saa sikker paa, at det er denne Side, som Loven særlig faar nogen Virkning paa, da det er et Spørgsmaal, om der overhovedet kan blive Arbejdere nok til at opføre de Huse, som skulde blive Resultatet af Loven. Forhaabentlig vil dog alle, som har med Byggeri at gøre, se bort fra eventuelle snævre, egoistiske Interesser og betragte Opgaven som en Samfundssag, som de har en Pligt til at arbejde med paa.

Det er i første Række det sociale Boligbyggeri, Lovforslaget tager Sigte paa, altsaa det, som udføres af Kommuner, Boligforeninger, Boligselskaber, social-filantropiske Virksomheder o. s. v. Som Grundlag for, at man i særlig Grad støtter dette Byggeri, kan man pege paa, at der siden Vedtagelsen af Loven af 1938 og indtil 31. December 1945 paa denne Maade er tilvejebragt 46 200 Lejligheder, hvilket — det vil jeg dog gerne her understrege — kun er Halvdelen af de Lejligheder, som er opført i det nævnte Tidsrum. Der er altsaa alligevel bygget en hel Del privat, skønt det private Byggeri har været handicappet i dette Tidsrum, idet det naturligvis maatte blive dyrere for de private at bygge, og de altsaa ikke kunde staa sig saa godt i Konkurrencen som det stats- og kommunestøttede Byggeri. Jeg nævner dette, fordi man ofte hører, at det private Initiativ har svigtet, og jeg vil gerne tilføje, at i Aarene mellem de to Verdenskrige blev f. Eks. i København 70 pCt. af det samlede Byggeri udført af private. Jeg føler mig derfor ogsaa overbevist om, at hvis det virkelig skal lykkes helt at afskaffe Bolignøden i Løbet af et nogenlunde kort Tidsrum, vilde det være formaalstjenligt, om Forholdene kunde arte sig saaledes, at de private Bygherrer atter kunde komme til at udføre deres Virksomhed. Jeg kan derfor kun udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Minister efter Lovforslaget ogsaa giver Laan til Bygningshaandværkere og andre til forretningsmæssigt Boligbyggeri, og at Laanegrænsen i hvert Fald for de første Aar forhøjes til 85 pCt., naar der bygges Parcel- og Rækkehuse med Kommunegaranti. Med Hensyn